

დაცლიასა სიცეკვა, ბრწყინვალებს თავადს
შოთა გრიგორის იმანქ ლოცვისაბის ძეს თანხმან
მოუნავიანხა ზედა, 1856 წელს, მა-
სას 5 ლიტ. (*)

ესამ, მოხუცდა მთავრის კამითგან მოფოდებათ
ჩემი? მშვიდობით ისაგრია საგრია შენი ს. ტრია-
ლია სულიას ჩემისათ? გვოდენსა ხემორესა და-
ფულანდიას გზისას უკნებელად მოიწიგა სამკლარე-
ნებისა ამს შენს? ჭრ ღამიძრე ესოდენთა
წელთა საწალელი ხალხა რათდისა შირისა შენისა?
უთუ საგრძელო გზისამან შევამთხვაა დაბრკოლება.
რადმე ჭრ ამასთვის დაიყოგნი? ესერა მოგიგებება ჭრ
მოგიკითხავ შენდა შესჭირულებითა გულათა, ჭრ
მოგილოცავ, კურთხეულას მშვიდობით მოსილება
შენი ხაუკრელო!

გარდა რად ჰქონდეს ჭრ არა რას მომიგებ? ნუკა

(*) ეს სტრია მოგვიპოვა უკ. საგრძლები,
რომელიანცა წარმოდგენის რედაქციაში ასეთის
შენიშვნათ. რ.

(*) ქუთახევის დათისტმისადის შიბინგბის
პანასტრი აღმურნებულ ას მეუმ ღვარ მესამდ
აღმაშენებელისამ-ურ, 1126 წელს, ჰ დაფურნიდა
იყო დედადმონისკრისად. ქუთახევი წოდებულ ას ს
შინასტრია ას სიძრიგადობის ქართ, ხელის
შიხისა შევჩერება მისი აწეს დარხმა ქებისა, ჰ
თოვჭის, შეგვიძლიან გრძელოთ, თუ პუნქტისა დაუ-
წესება ადგილი ასე სიძრისაცილდ, სკუდისნოდ.
შიხისება ადგილისა ამისა აღწერდეთ ას მეუმად
გახდეთ მიზი: «დ ა რ ს ა დ გ ი ლ ი შ ე მ ა შ ე
დ ი ს ა გ ი კ უ ლ ი გ რ ი დ ი, წ უ ა რ ი რ ი ა ნ ი,
ზ ა მ თ ა რ ს ი ბ ი ლ ი, გ ა რ კ ე მ თ ს შ ი თ ა ც უ რ
ა 5 ი ა

ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଯେହି ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଇଲୁ ଏହିପରିବାସ,
ଏହିରେ ଆଶୀର୍ବାଦିତ ଜ୍ଞାନପ୍ରଦାନ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ଉପରେ
କାମକାରୀରେ ଆଶୀର୍ବାଦିତ କାମକାରୀରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
କାମକାରୀରେ ଆଶୀର୍ବାଦିତ କାମକାରୀରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ

ఏకోక లిదుస్యిల్లం గొంత దుండె, రాక్షసులుటింద
ఇచ్ఛమిలు ఉన్నిటిగెన్నిది న్నాగ్ని! నీకిల్లు మాల్లి ఈ
ఎండ క్షీర, ఈ లంగమా ప్ర శిక్షణం వ్యాపారికు కెంచి
చించడం కెంచుచుండు న్నాగ్ని, ఈ గొండు ఈ నెల్లిమిల్లు
అంక కెంచునికుండు!

సాగాన. అనిచ్చేం క్షీరమి, ప్రస్తుతి, మినుక్కుటిం
చే ప్రయోగించం ఎగు వించుకు క్షీరమిల్లు బాధ్య-
మినులుండ శ్రుతుకుండ ఈ క్షీరమి మిను క్షీరమికూన్చు
ప్రమాణమిల్లు ఎగు కెబంగుల్లు. మినుంథినుతా క్షీరమిల్లు
మినుక్కుటించి మాండుకు మినుకు న్నాముంచి నొప్పిల్లు
ప్రపుతులించియుం. మిను కొనుగులుండ శ్రుతుకు ఎగుని మి-
నుక్కుటికు మిను, శ్రుతు ప్రమాణిం ఈ శ్రుతుక్కుటుండ
ప్రమాణింగు ఎగుని, «ఇం క్షీర వ్యాపారికుండుకుండు, గీ కు
ప్రమాణింగు కుండు.» గీతుగు కెంచుంచుకు న్నాముంచి
ఎగుని, దుండు న్నాముంచుకుండు.

శ్రేష్ఠు, క్షీరమినుంచును అమిన్నుప్పుడుకుండు, ఈ క్షీ-
రమిలు పాశించుండ మినుగులు లంగమిశుంచుండు. ఉం-
చుకుండ క్షీరమిలు క్షీరమిలు ప్రమాణించుండుకుండు,
శ్రుతుక్కుటించుకుండు, క్షీరమిల్లు మినుక్కుటికు మిను
ప్రమాణింగున్న శ్రేష్ఠులు-మినుంథిను. బులుం కెంచు-
పుల శ్రేష్ఠులు ఎగు 1821 నుండు. అది న్నాముండ అఫ్-
మిన్నిండు కుండుకు వెంటుడు ఏ బులు అట్టు ఇంచు వ్యాపిండు,
అంత ప్రమాణించు మాండు ఈ ఇంచు ఇంచు వ్యాపిండు
ఈ అంచుకుండ శ్రుతుక్కుటుండ గీ కెబంగులు, శ్రుతుకు
ప్రమాణించు క్షీరమిలు. ఉంటుండ గీ ప్రమాణించు ఎగు
శ్రుతుక్కుటుండ కెంచుంచిత మినుక్కుటుండ దుండుకుండు,
ఎండ ప్రమాణించు ఒంటుండ మినుక్కుటుండ అంచుకుండు

କେବଳ ପାଦର ହେଲା! ମାତ୍ରିରୁ, କେବଳ ଏକ ଶକ୍ତିପଦ୍ଧତି
ଏ ଯାଏ ମାତ୍ରା-ମନ୍ତ୍ରରେଣୁ କେବଳ ମେନା? କେବଳ ଏକ ପଦ୍ଧତି
ଏ ଯାଏ? କେବଳ ନାହିଁ ଗୁରୁ? ଗୁରୁ ଏକିଥିରୁ? ଗୁରୁ ଉପରେରୁ?
କେବଳ ମାନୁ ଘୃଣନୀତାଟା! — କୌ!! କେବଳ ମାନୁ ଘୃଣନୀତାଟା?
ଏହିକିମ୍ବନ ବ୍ୟାପା ଉଚ୍ଛଳିବା କୁଣଠେରୁ ଉପରିବାମଧ୍ୟ!

“ ఈ శ్రీమానుట్టింద్ర! «మాతసభలో శ్వాసంగా ప్రాణం శిల్పి ల్యాటిసిసాతా!» బాధ్యతాపు సాక్షిమృగంతాకసె అప్పించుట
ఏ క్రీడ నీనా కుట్టుటుట్టిసామియ్యే, తీ శ్వాసం ఎంచు
సాక్షితా దొక్కు శ్వరూపా, ఉమ్మేధ గాన్గాపితామాఫ్సిస్ కు
శ్వాసిసా శ్వరూపిసాతాకసె శ్వాసం నీలుటా నీను శ్వాసంతా,
కుండా రూపించుపోవే వ్యాహిక్కుప్పుడు విభీషణుటా శాశ్వతా-

ଏହି ପାଇଁ କୌଣସିରୁ କିମ୍ବା ନାମିଶ୍ରମକୁ କାହାରେ ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ ।

S. 65256 JBW.

ఈస్క లభితాను గొందు కెంచిలిస వ్యవస్థనుగూపు
శింబుక్కున్నాడు అధికమయిలిస. కెంచిలిస ఎన్న లో-
షణ్ణానాస క్రిందమందు, ఏమ ఉపించుకొన లోషణ
గెంచే యొ ఈస్క వ్యక్తి వ్యాపిదు ప్రాంతం వ్యాపి.
లోషణ ద్వారాను లోషణకు నీళా. లోషణమందుకు
పుట్టినీ సౌన లోషణకు క్రిందమందించి లోషణ
అస్థిరం తింపించిప్పుడు వ్యాపి, అప్పుడు సౌన
పుట్టినీ, అస్థిరు నీపుప్పుడ్చే ఏమి లోషణమంది

გრიფების მდინარეების უკლევების შე გრიფების დაუსახმავი მინიჭება მინიჭება სულის შენახვა; შენ კაცი, კანკო-
ცონა მინა შეიძება, სულის მინიჭება; სოლის ასეთ

შინა მქონე მართვა, მოუნარჩენი გერმანი, საბოლოო დროს და დამატებით შინა მქონე მართვა, აღიარე შენი ქართული მართველისა მოსახლისა შენისა, ზემოთ ტოლია მისთაგან წერთალმან, მდგრად გრძელისა კასაკისას, ზემდევნებისა ბერებისას აფიციასტერი, გათაცფა ბრძენმან გელოვანმან, დემონისა სტადონისა შინა საჯულებელად მისრალმან, დამონი სულისა კორცი, ზე დაილევ გრძელ ეს შენი ქართულებით ზე უბისადი! კაშა სიმნევა შენისა, კაშა დიდა-სულისასა შენისა, ზე კაშა ღირისამშებასა შენისა!» მორა სანჩენით, შევედ სიძარულისა უკულისა შენისასა!

ზე გერმანიდ თანა გოსტება ქერძის-მოწევდებისა შენისათვი? აუთ ეს წმინდა ტაბარი, შენ შეინ საფუძველითგან განახლებული დალალების კა შე- დღად დღისა ქერძის-მოწევდებისა შენისა, რომლისა მალიად სრულულულის შასჩაუფენდი შე. ზე მაკე- ლებდი ათა განცხადებისა სახელისა შენისასა მოწ- მედად ამისა. ხოლო მე მცნებისა მკაცრიად დამც- ერდებისა, ათათუ უცხოსა გისოზემე განმიცხადების მათ თვეს, ათა აქა მდგომარეობენ იგინი შენთანა, მიგოდებელნი ზე ცრევითთ შიდინებელნი, ზე მამხა- ლონ შე; რომელისათვიცფა კიეთამე ამათთა ზე ბო- რიტენოვანთა კაცოა სხეულებრ კოცნათ, ქერძის მაქმედება ეს შენი, სხეულაგან ქინალად, ზე სხეულებრ განმისრებულ კრია შორის, ზე ნაცვლად შემც- ვისა, ნაცილით მაპრელულებდენ საქმისა ამის მა- ლიად ალირულებისა, ზე ამისაგამო კერ შეფლე მე

ამ, ამ ადგინებულებას, ოც ზე ათის წლის
შემდეგ განხილის გემონა სამეუჯოსა ქალაქსა
მის. კოსტასა, ღერთის-სათონ ესე საწყლელი მდე
გრძელებული პენი. ამ მოვედ ზე იხილე თეადით
შემდეგ, შენ შევრ განახლებული ტამათი ესე სახოვას
შემდე უორდლ-შმანდისა ღერთისა დედისა, ოუ გათავა
საონოდ აღგარჩდების შენ. შოგედ ეგოდენთა წელით
ჩრდილოდ მწირობა, შენის ამას სამკვდებელისა,
და მოივითე წმინდა ესე მეკლესა. მხედვები ხეხნისა
შენისა წმანდისა ოქროპარისა ზე ჰქონი, «შშკლისა
გამუშავასა!» ამ! სდებ სან-ტრიტო ზე არარა
«ტრი? გამე გამე ჰეგავს სუკუნოდ დაფუშებულებას
და გატეხომული მუჭალიშვილე ენა ევე შენი, და
დაშრუალარან ბაზენგალენი თეადნა შედნა
და გვირ განაცდარ შეგნივრებასა ამას ტამათისასა!
ამ, მიგიშოდს ზე შევაწენ-რებო წმინდა ესე მეკლე
საა ზე გახმობის: მოვედ, მოვედ მოუტარუ ჩემი;
მოვედ ქედლის-მოქედო ჩემი; მოვედ შადიდებელო,
განხილებულო და განმარტინულებულო ჩემი;
მოვედ წმინდისა გმირის, შანი ჩემისა დამოშობადო
მულო ჩემი, მოვედ წმინდისა ბეჭდისა ჩემისა
დაუხოლებად დაძუტებული: მოვედ დაფუშებულისა
საუჯ დუმუნის ჩემისა და ტრიტონულო, მოვედ სახ-
ძლისა სამკუდებას ჩემის, შემთხვევო; მოვედ
წმინდათ ხორი ჩემი, ჩემ მორის დაშროულებო;
მოვედ დატებულისა საკუთხეველის, ჩემისა

მსხვერი შემწიარეობისა მიზეზთა; მოგვად ჭ გა-
ნისუციე სილმათა ჭ ღვაწლთა შენთაგან ჯროვა
ჭ საგრილთა ქერცე ჩემთა: ამიერითგან აჯღარა
და კოცხო გრძნებდის გეგო საფუძველისა ჩემს
ზედა შენოვს მსხვერი შენის ადგლანებად პირშეადგინ
ეკვლესისად, ჩემდა მომართ ქმნილისა ამის ქერცების
მა ქედებისა შენისა წალ!

ეს კუთ სანჯბენის მულტიკომპონიტორი თვით წმინდაშიან ამან ეკებლება
სიამარ საიდეგოდი ქუცილის საქმე ესე შეინა დარსო
ხეტარებასათ, რომ არა მე მაგრა გათავ შესაძლებელ-იყო
შეისა ბრწყინვალებისა ხეიმინისა ქუცილი დაუკავა,
რომ უსოდებ ცხადისა საშინისა შენისა დადგენერაცია,
რომელიც გუწადა შენ სიმღაბლისა და სათხოებისა
შენისაგამო? რომ გათავ დავარცებოდა ხეცემა ეს ე
წმინდასა სახარებასა; «არა არს დაუკურული რომელი
არა გამოცხადნეს». მასებენ წმინდასა ამას ტრამასა,
არა შენ მარტინ განშეტონებულადასა თქმოვანთა ამათ
სამკულოებან? არა შენ მიერ წარმოვლენილ-არიან
ოსსიათ წმინდანი ესე ტრამანი ძალისად მოოჭი-
ფდნი, რომელთა ზედა გამოხატულ არიან მამულის
შენისა ყოველი წმინდანი მნათობნი საქართველო-
ლომასანა, საოხად შენდა სასონა შენრი? არა შენ
მიერ გ ნშილილ-არია წმინდა ესე იატეკა, წვიმა-
თა დეკორაციის დალორისილი, რომელის
ზედა დაიწყებ წმინდანი რომ შენი უსჯელოს
დანგრეულიასაგან? არა შენ ხარა მაჩქეა აქ მარ-
დლე ქართუმულებულებისა დაურის? არამედ წმინდას
ამის ტრამასა თვით ქართული დალექტენ დაუკურულის

ამას ქუცილის-მოქმედებასა შენისა, ჭე მე ვითაც შეძლო დაუარცება ესოდენ საჩინოსა და საფრინოსა აშის საქმისა შენისა? რომელისა ნაცრულად ჰქონე, რასა იგი ემარტი სიყრმით შენთვენ, ჭე მიემოხვე მას, რაცა იგი გსუროდა; ესე იგი, უკცხეულებელად წარდგომად წინაშე საშინელისა საყდრისა, ჭე შეკედება მართლისა მაგის სულისა შენისა პელო შინა ღურთისათა!

ხოლო მე რა გუო აწ უღონომან ამან შენგან მოვდებულმან? რა ესე მიუავ უცნობთაგანცა საუკა- კელო! მე აქამომდე მომლოდებული ბეჭნიერებით შოსლებისა შენისა განვეზხადებოდი სისარულით ჭე დღესასწავლისათ მიგებებად შენდა; ხოლო აწ გოდებით ჭე ცოცხლით შევემოხუცევი ვერთო ქალა- ქით უსჯულოდ მოდებულისა გრძამსა შენისა! მე თხოვასაშებარ შენისა გიმზადებული შეუცნიერად შე- ქობილისა სენაკსა, ჭე შენ მარმულე აწ ბეჭნისა საჭანისა შეწყუბდევა შენი! მე მოველოდი ქუცილის- მოქმედთა კედოთა შენთაგან დაულებასა, ჭე აწ უწა- ლონა ჭე უღისისნი კელნი ესე ჩემი დაგულევენ შენ! გად ჩემდა! ესე იურა ჩუცენ შორის საწუოლისა ამას შინა ვიდრე სიკუდილადმდე ზოგად ცოვლებისა შეთქმულობა ჭე შითობა? რა ესე ჟეავ სანატრელო, შენ აღზრინდი კორციელა, ესე ენგელონი უკორცოთა ანგელოსთა თანა დაღების-შეტუცებულებად ღურთისა. ხოლო სიბერე ჩემი ცოცხალამეტუდანი შთაცემანე ვიდრე ჯოჯოხეთამდე სავალალოდ ჭე საგოდებელად თავისა ჩემისა დაკარგვისათვს შენისა!

აწ ვინდა იღურიდეს და აშენებდეს საკანებს ამას
შენსა? შენ ათდათა საა ქუციურანას ზედა, და ჩემი
შოთასცა დაცხოლმალ და განქარტებულას უოჯუ-
ლი ამას, გულს მოდგინებად და სურვალი შენებას
მისისა, ვანადგან მოკვეულ მეცა შენთანა! ვან!
ვინდა განაძლიურებდეს და განამკობდეს სატურ-
თუ საქმიათ უმღვერებასა და საგლახავესა ჩემსა
შენობასა მისისა ზედა? ვინდა ნჟავეშინისჭიცემს
სულამიკლებასა ჩემსა სანუგეშოთა აღთქმითა და
წერილებათა? ვან გამოჩერდიდეს შეინსა და უნიულ-
ფოსა უდაბნოსა ამას შეინა დამკუდრებულთა გლახაკო
მონოზონა. მლოცველთა და მომხსენებულთა შენთა?
ანუ ვან შემოსდეს შემლოებასა მათხა და მოწყალე-
ბით გელსა აღუპულობდეს? ათა ვან არა! არავან
უვას შემდგომად შენსა ჯერეთ მობამავა კეთილდღი-
ბილისა სულისა შენსა, და დაშოთმალუას მონას-
ტერი ესე თვინიერ უოვლისა შეწევნას და ნუგეშინის-
ცემსა, გარდა გეხავ შე წყალობასა და გელისას, რო-
მელ ლოცვითა და შეამდგინებულობთა სახოსა შენსა
უოვლად წმანდისა და გელის-შემობლისა შაშათო, ათა
მოაკლდეს ამას სავანასა მისისა საფეხვილესა ფეხისა
და საზეოესა ზეთი უკუნისამდე!

ხოლო შე შენგან მარტოდ დაცევბული, სულო
ქონისცეს მოუქარეო? საყრდით შენთგან შეუქარე-
ბული, ათა დარსი შენსა შეგობრობისა, ათა სა-
და განგმითო განწენდილსა ამას გუამსა შენსა,
და ათა დაუკრე ესე მარტოდ, (უკეთვ იქმნებას ესე
დამოკიდებულ ნებასა ჩემსა ზედა), არამედ ვაღრე

შეანიჭოთ ერთგულ აღმოფენის უკან და ჩემი და მავალი და და-
კნავსა შენსა ჩედა ტკ ცეკვითა მარკურებელ მისი,
გრგალის დე შენ ხელური დასა ამას შენსა ფსალმუნსა
« წმიდა ათან უბის თონ გჩასა, რომელი კლენა
შე გულსა გულისასა. » ტკ დასასტულ და გულა მახლო-
ბელ სამარხოსა შენისა პელთა მიერ შესაჭმელი
შძირა ჩემი, რათაშეცა აქ სახლობელობითა ჩატი-
ლისასა გრძაბისა შენისათა, დოცვითა ტკ მეოხებით
შენითა მავიშითვით სულითაცა მახლობელ უოფას.
ტკ დასასტული საგანასა შენისასა!

५०